

образуване на бъдеще време и др. Ромският език също притежава тези характеристики. По такъв начин той може да се нарече **балканизизиран индийски език**.

При престоя на ромите в Гърция настъпилите изменения в техния език са най-значителни и може би днес ромският език се очертава като един от уникалните езици в света. Всички чужди заемки имат изменения в съществителните имена и в глаголите и това е различно в отделните диалекти. Заетите съществителни имена имат различни места на ударението, различни падежни окончания, различен е и начинът на образуване на глаголите.

През 1844 – 1845 г. А. Пот, въз основа на обширен езиков материал доказва, че известните му ромски диалекти произлизат от един общ език, близък до новоиндийските езици в Северна Индия. Пот обаче не разглежда езика на ромите на Балканския полуостров.

Първ за ромите в тогавашната Турска империя пише Ал. Паспати (1870), който ги нарича “чингене”. За изясняване произхода на ромите и на техния език много допринася именитият славист Ф. Миклошич (1878), който проучва говорите и странстванията на ромите в Европа. В това отношение са интересни и изследванията на Х. Влислоцки (1884) върху говора на трансилванските роми. Изследвания върху ромския език в бившия Съветски съюз имат и М. В. Сергиевский и А. П. Баранников (1938), които съставят и речник.

3. Изследвания върху ромския език в България

В нашата лингвистична литература ромският език доскоро бе слабо проучен. Изследванията през 50 – 60 години на миналия век върху произхода на ромите и техния език са ограничени. По-сериозните занимания започват още в началото на 20 век. Тогава в България пристига англичанинът